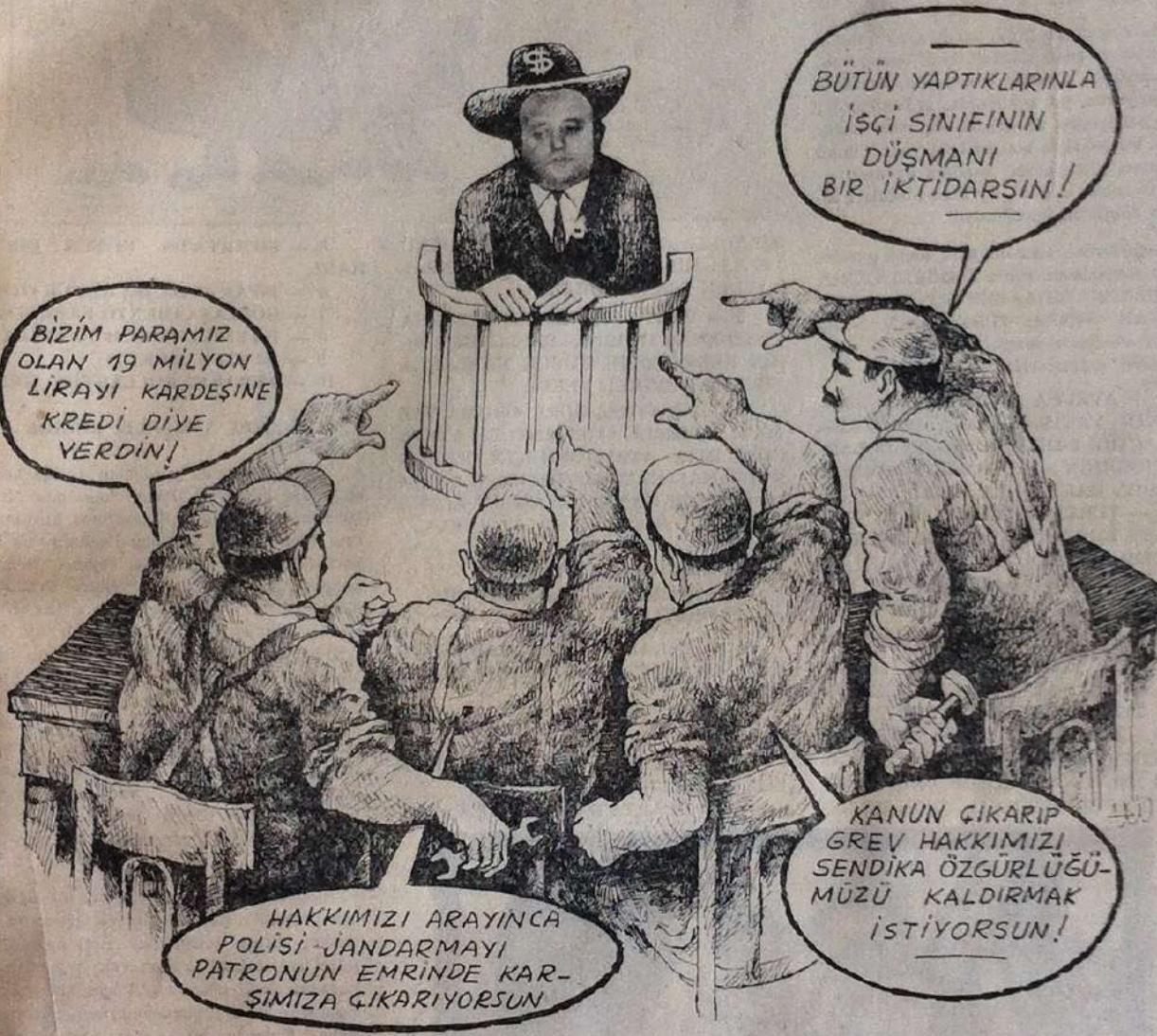

**PATRONLAR MECLİSİNİN
TAHKİKATINDAN KAÇAN
DEMİREL,İŞÇİ SINIFINDAN
KENDİNİ KURTARAMIYACAKTIR.**

Sungurlar Kazan Fabrikasında Kaynayan Kazan

Vurun ha davullar vurun,
Ötün düdükler ötün..
Sesimiz kaplasın

Alibeyköyü,
Düysün dağ, taş, bizim
insanlarımız
İşgalimiz var bugün...

Dört Mayıs Pazartesi sa-
bahı işbaşı düdüğü Sungur-
lar fabrikasında işbaşını
değil, yeni ve güçlü bir iş-
gali başlatıyordu. Her za-
manki gibi tulumlarını giy-
miş işçiler o gün tezgah-
lara değil, kapılara doğru
yürüdüler. Ve kocaman bir
pankart asıldı kapıya.

SUNGURLAR FABRİKASINDA İŞGAL VAR!

Fabrikanın kapısı üçün-
cü defadır bu pankartla ka-
panıyor, ve Sungurlar iş-
çileri haklarını almak için
üçüncü defadır işgal yapı-
yorlardı.

İŞGALLER FABRİKASI SUNGURLAR

Sungurlar fabrikasında
ilk işgal 25 Martta, patro-
nun sarı sendika Çelik-İs'i
sürekli koruması ve Ma-
den-İs'e girenleri baskı al-
tında tutmasını protesto
amacıyla yapıldı. Ve aynı
gün işveren, dilekleri ye-
rine getireceğine, işçilere
yapılan baskıyı kaldıraca-
ğına söz vermesi üzerine
saat 17'de kaldırdı.

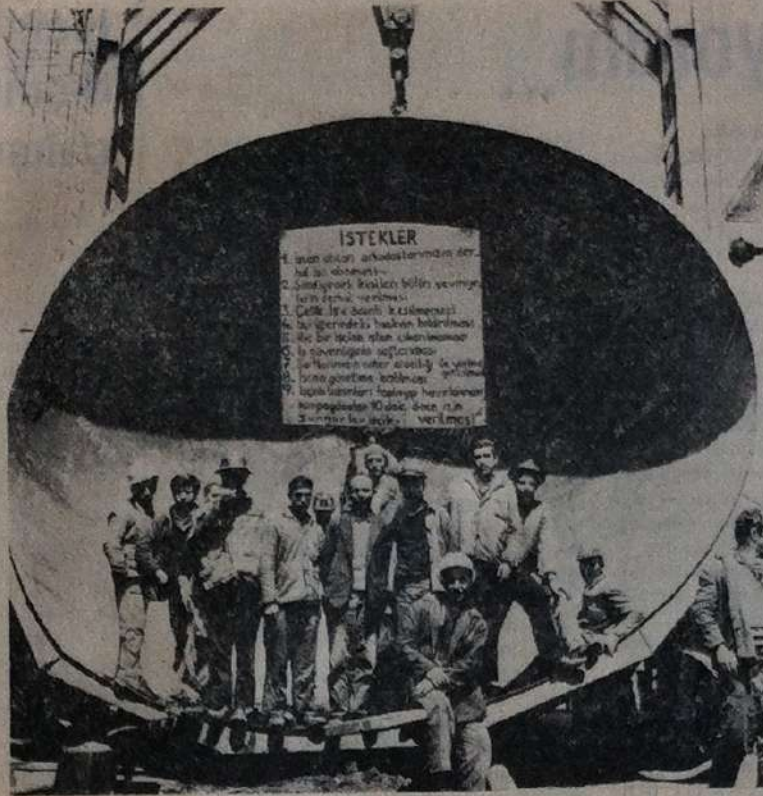
İkinci ve güçlü işgal 8
Nisan tarihine rasladı. Bu
işgaldeki istekler şöyle sı-
ralanıyordu:

- Asgari ücretin uygu-
lanması,
- Maden İş'e giren iş-
çilere yapılan baskının
kalkması,
- İşten atılmaların son
bulması,
- Sosyal yardımların
yerine getirilmesi.

İkinci işgal daha uzun
sürdü, işçiler haklarını
alana kadar dayanma ka-
rarındaydılar. Çıkar yol
bulamayan patron Saba-
hattin Sunguroğlu, Maden
İş Sendikasıyla ön proto-
kolu imzaladı. Ve işçiler 52
saat süren işgallerini bira-
kıp tezgahlarının başına
döndüler.

BEKLE Kİ HAKLAR UYGULANSIN

İkinci işgalde kabul edi-
len haklar bir türlü uygu-
lanmıyor. İşçiler sabırla
bekliyorlar. Patron oralı
değil. Üstüne üslük hiç bir
şey göstermeksiz se-

kiz arkadaşları da işten atı-
yor. Artık kazan kaynama-
ya başlamıştır. Patlamak
için kıvılcım bekler. Ve ni-
hayet 4 Mayısta haklar
alınana kadar sürecektir bu
yük işgal başlar...

BUNLAR DİLEK DE-
ĞİL - İSTEK DEĞİL
BUNLAR BİZİM ALIN
TERİMİZ - GÖZ NURU-
MUZ, EMEGİMİZ VE EN
TABİİ HAKLARIMIZ-
DIR.

TÜRK ısı sanayinin en
büyük kazanlarını döken
Sungurlar'ın 600 işçisi bu
işgali yaparken şunu bili-
yorlardı ki:

Bugün sekiz, yarın on,
bir diğer gün otuz arkada-
şımızı işten atıp yavaş ya-
vaş bizi kurmayı düşünüyor-
lardı. Ama evdeki hesapla-
rı çarşıya uymadı. Birlik-

ten kuvvet doğacağına ina-
nan bizler, işten çıkarılan
arkadaşlarımızı yalnız bi-
rakmadık. Bir elin beş par-
mağı gibi birlik olduk, and
içtik (ÖLMEK VAR, DÖN-
MEK YOK) haklarımızı
alana kadar bu kazanlar
kaynamayacak, makinalar
işlemeyecek. Biz yalnız de-
ğiliz; Demir Döküm'deki
Babak'taki, General Motor'
daki ve diğer fabrikalarda-
ki işçi arkadaşlarımızın
desteği var aramızda...

Bizler Türk işçisi olarak
yüklendiğimiz yüce görevi
biliyoruz ve yüzümüzün
akı ile bu görevi yerine ge-
tirmeye çalışıyoruz.

İşçiler bu namuslu kav-
gaın içindeyken bir Albay
geliyor; Yapmayın, etme-
yin, bakın Kamboçya'ya.

ne hale geldi. Orada da iş-
çiler sizin gibi yaptılar da
ondan böyle oldu. Amerika
girdi ve temizlemeye çalışı-
yor komünistleri... Siz de
devam ederseniz başımıza
bu gelir. Yapmayın, etme-
yin» diyor. İşçiler anlıyor-
lar ki, bu Albay işçiden de-
ğil, patrondan yanadır.

Jandarmalar, polisler ge-
liyor; fabrikanın çevresin-
de dolaşan, Muharrem Ak-
baş'ı, Feyzi Ömeroğlu'nu,
İbrahim Akkale'yi Ali Kü-
çükaydın'ı, Muamer Gül'ü
tutukluyor. İşçiler anlıyor-
lar ki, Devletin polisi ve
jandarması patronun em-
rindedir.

Gazeteler işçilerin haklı
isteklerini yazacağına, pat-
ronun söylediklerini yazı-
yor. İşçiler anlıyorlar ki,

gazeteler de patron gazete-
leridir. Hükümet «bu iş-
çilere engel olun» diyor. İş-
çiler anlıyorlar ki, hükü-
met, patronların hükümeti
dir. Patron ve adamları
fabrikanın çevresinde iş-
çileri satın almaya çalışıyor-
lar, sarı sendikaya kaydet-
meye uğraşıyorlar. İşçiler
anlıyorlar ki, patron ken-
dilerini koruyan devrimci
Maden - İş Sendikası'ndan
değil, sarı sendikadan ya-
nandır.

Sungurlar'lı işçiler, yal-
nız değildi. Polis korkudan
olay yerine gelemezdi.
Jandarma püskürtülmüştü.
Çünkü, Silâhtar bölgesinde
çalışan 20.000 (yirmi bin)
işçi olay yerine gelmişti.
Önde, Demir Döküm, elle-
rinde pankartlarla yürü-
yordu. Ellerindeki pan-
kartta, «Direnin yanınız-
dayız» arkada, Rabak, «Ya-
şasın işçi sınıfının devrimci
gücü», arkada Elektro-
Metal, «Patronsuz Türki-
ye», arkada Estaş, arkada
Şakir Zümre, arkada Çelik
Endüstrisi ve diğer fabri-
ka işçileri, Devrimci slogan
ve pankartlarla yürüyordu.

Bu yürüyüşü izleyenler,
Maden-İş'in devrimci ordu-
sunun karşısında hiç bir
kuvvet duramaz fikrinde
birleşiyorlardı.

Silâhlı kuvvetler temsil-
cisi Albay, şerefi ve silâhı
üzerine yemin ederek, «fab-
rikayı size teslim edece-
ğim» diyerek, işçilerin di-
şarı çıkmasını istiyordu.

Demir Döküm örneğini
dikkate alan işçiler Alba-
yın sözüne şu cevabı ver-
diler: «İdareyi Silâhlı kuv-
vetler temsilcisi olarak si-
ze geçici süre teslim edio-
ruz, haklarımız verilmezse
hareket yeniden başla-
caktır.»

Karşılıklı teminattan
sonra işçiler, İstiklâl Mar-
şını ve Dağ Başını Duman
Almış marşını söyleyerek,
fabrikadan çıktılar. Fabri-
kadan çıkan işçiler toplu
halde Silâhtar yolu ile
Eyüp İstikametine doğru
yürümeye başladılar. Fab-
rika önünde bekleyen bin-
lerce işçi Sungurlar'lı kar-
deşlerimizin yürüyüşüne
katılarak koro halinde şu
sloganı kullanıyorlardı.
«Patronlar kaçın, işçi anı-
fı geliyor.»

İşçiler Sizi Maden - İş'e Çağırıyorum...

İşçi arkadaşlar, özgür değiliz.

Kardeşlerim, daha da acısı, kaç tanenizin evinde, kendi ellerinizle, alın terinizle, göz nurunuzla yaptığınız buz dolabı, çamaşır makinası, elektrik süpürgesi var? Elektrik süpürgesi de olsa evinizdeki hangi hahıyı süpüreceksiniz?

Kardeşlerim, Bunları söyledik mi, aldığınız cevap şu oluyor: «Kıskanıyor musun? Sen de çalış, sen de kazan, sen de yap...» İşte işin düğüm noktası da bu... Şimdi bunun üzerinde duralım. Sizler işçiler olarak çalışmıyor musunuz? Elbetteki çalışıyorsunuz. Hem de bugün Başbakanlık meykinde oturan, İktidar Partisinin Genel Başkanının kardeşi olan Şevket Demirel'in işyeri olan HAYMAK Fabrikasında dayakla çalışanlar var içinizde.. Oyle ki, bu fabrikadan işçi çıkarılacağı vakit bir manga asker dizilir fabrikasına kapısına ve de HAYMAK işçileri Ana yasadaki sendikalaşma özgürlüklerini kullananmak için Maden-İş Sendikasına geldikleri gün, sokaklar polisle dolar. Niçin?.. 7.4. 970 tarihinden beri Haymak işyerinde ve işbaşında vazifeli bir polis, işçilerin başında dolaşır durur, niye?..

O fabrikanın kapısına diziken asker kim ve kimin askeri? O sendikaya kadar işçiyi bir gölge gibi takip eden ve de ortaçağdaki esirlerin başlarında dolaşan, esir kâhyası gibi işçilerin başında dolaşan polisler kimler ve kimin polisleri, bunların maaşlarını Haymak Fabrikası mı ödüyor?..

d) Kardeşlerim; bir de bizlere sınıf farkı yoktur, derler. Gelin sizlerle bunu da eleştirelim: 1 — Sizin oturduğunuz mahallelerin yolları nasıldır, patronların oturduğu mahallelerin yolları nasıldır? 2 — Sizin mahallelerden çöpçüler yılda kaç defa geçer, patronların oturdukları mahallelerden günde kaç defa geçer? 3 — Sizin oturduğunuz semtlerin okul, su, elektrik durumu nedir, patronların oturdukları semtlerin okul, su, elektrik durumu nedir? 4 — Tren güzergâhlarında oturan arkadaşlarımız, geçen trenlere

söyle bir bakınlar, görecekləri manzara şudur: Önde lokomotif, arkasında üçüncü mevkî, onun arkasında ikinci mevkî, onun arkasında birinci mevkî ve onun da arkasında yataklı vagonlar, acaba bu niye böyledir? Yine banliyö trenlerine bakarsak, lokomotif, gidış geliş göre iki başa da takıldığı için üçüncü mevkî vagonlar iki başa taksim edilmiştir. Niye? Bunu hiç düşündünüz mü? 5 — Biraz daha derine inelim: Kardeşlerim, içimizden hangimizin ölülerini birinci mevkî mezarlara gömer, hangimizin cenazesi birinci mevkî mezara gömülecek, üçüncü mevkî mezarlar dolduğu vakit, ne oluyor. Acaba bu gün, birkaç sene evvel ölen bir yakınımızın mezarına gittiğinizde, halen o mezarda yatan aynı kişi olduğundan ve okuduğunuz duayı aynı kişinin başında okuduğunuzdan emin misiniz?..

İşte kardeşlerim, işte dostlarım, bizim hürriyetlerimiz, bizim sınıfımız, bizim durumumuz bu...

Şimdi sizlere tekrar sorayım: Hür müsünüz? Sizler hâlâ patronlarla aynı sınıfın mensupları mısınız? Hâlâ biz çalışalım da patronlar bir gün olur bizim haklarımızı verir, fikrini savunuyor musunuz? Ve halen patronların dümen suyunda giden adı sarı sendika olan, aslında her biri ayrı bir sarı şebeke olan kuruluşların, sizin bu meselelerinizi halledeceklerine inanıyor musunuz?

Kardeşlerim... Gelin bu saflığı artık bırakalım, birlik olalım ve gerekli mücadelemizi, gerektiği gibi Maden-İş'in çatısı altında yapalım ve mücadelemizi geliştirip egemen sınıflara, sermayeye, emperyalizme karşı bir olalım...

Unutmayalım, Maden-İş gücünü, üyelerinden ve Anayasa'dan alır...

İşrinizde ve yuvalarınızda Türk işçileri olarak hepinize sağlık ve mutluluklar dilerim...

İsmet Demir ULUÇ
Türkiye Maden-İş Sendikası
4. Bölge Temsilcisi

500 bin Türk İşçisi Yurt dışında çalışıyor.

«Dış ülkelere» giden «Türk işçi» sayısı, 9 yıl içinde 500 bin kişiye ulaşmıştır. İş ve İşçi Bulma Kurumu Genel Müdürlüğü tarafından tutulan istatistiklere göre, 1969 yılının son gününe kadar «Yurt dışına» gitmek için 1 milyon kişi, Kurum merkez ve gubelerine dışla ile müracaatta bulunmuştur.

Çalışmak için yurt dışına giden işçi, şu memleketlere gönderilmektedirler: Almanya, Amerika, Avustralya, Avusturya, Belçika, Fransa, Hollanda, İngiltere, İsviçre, Libya, Somali ve Suudi Arabistan.

Bunlardan Almanya, Avustralya, Fransa ile Türkiye arasında bir «işçi anlaşması» imzalanmıştır ve işçi serbestisi bu anlaşmalara göre yapılmaktadır.

Bütün bunlar gösteriyor ki, Emperyalizm ve onun işbirliğindeki sermaye, Türkiye'yi geri bırakma çabasını gittikçe artırmaktadır. Türk işçisi «Yurt dışı» iyi iş» düşüncesiyle aldatılarak, emperyalist sefil olmaktadır.

MARK KURBANLARI

Neler neler umarak geldiler Almanya... Sevinçler, kederler ve gözyaşları... Elveda diyerek çıktılar yola... Zavallı, biçare Mark kurbanları...

Kimi ah çeker, vatanım diye... Kiminin aklında hep çocukları... Gurbete çıktılar bilmezler niye... Ele hizmet eder Mark kurbanları...

İlk mektup Ali'ye geldi Sivas'tan... «Bizleri oradan unutma gayrı... Yüz lira borç aldık Dursun Ağabey... Ağalara köledir Mark kurbanları...

Sabah erken kalkar işine gider... İnceden göğsüne girer bir ağrı... Hasret ağır basar gözlerin siler... İçin için ağlar Mark kurbanları...

Dertlenip içler sarhoş olurlar... Kederler anılr hep akşamları... Teselliyi en son kadehte bulurlar... İçip te dertleşir Mark kurbanları...

Seçimde meydana nutuk çekenler... Niçin görmeyiz bu durumları?... Bizde ezilir gerçek görenler... Gerçeği gördüler Mark kurbanları...

Dertlerin kaleme gelmez bir çoğu... Köroğlu istemez şimdi Kır A'ı... Mark icad oldu mertlik bozuldu... Ayvaz'ı anladı Mark kurbanları...

Hasan ALMISLAR

MADEN-İŞ SENDİKASI

Bölge Temsilcileri Konuşuyor.

TÜRKİYE'DE İŞÇİ SINIFININ EN GÜÇLÜ SENDİKALARINDAN OLAN MADEN-İŞİN BÖLGE TEMSİLCİLERİ SON YILLARIN TÜRKİYESİ VE İŞÇİ SINIFI İÇİN NE DÜŞÜNÜYOR?

BÖLGE TEMSİLCİLERİYLE YAPTIĞIMIZ KONUŞMAYI SIRAYLA YAYINLIYORUZ...

ÜÇÜNCÜ KONUŞMAYI ALTINCI BÖLGE TEMSİLCİSİ HÜSEYİN EKİNCİ İLE YAPTIK.

HÜSEYİN EKİNCİ
Demir Döküm işçileriyle birlikte...

Soru : Bölgeniz sınırları içinde son zamanlarda oluşan sendikal hareketlerden söz eder misiniz.

— Bölgemizde son zamanlarda yaptığımız çalışmalarla sendikamıza 6000 üye katıldı. Sendikamızın devrimci eylemleri ve işkolundaki tek güçlü sendika olduğunu ortaya koyması işçilerin bunu anlamasına yol açmıştır. Bugün bizim bölgede Maden-İş kolunda sendikamıza girmeyen işçi kalmamıştır. İşçilerin güçlü ve devrimci tek sendika çatısı altında meydana getireceği durumdan ürken bazı işverenler geçitli baskı hareketleriyle işçileri sindirmek isteyince zaten sınıfsal güç ve eyleme kendiliğinden sahip olan işçiler bilhassa Anayasal haklar ve sendika seçimi özgürlüğü konusunda savag vermektedirler.

Soru : Üyelerimizle olan ilişkiler daha çok hangi yönde gelişmektedir?

— Sendikamıza katılan işçilere önce sendikal örgütlenmenin neler olduğunu anlatmak zorundayız. Bu işçilerin yaşadığımız düzen içinde yerlerini anlamaya yarayacaktır. Üyelerimizle olan ilişkilerimizi eğitim açısından geliştirmek çabaındayız. Yıllardır sınıfsal bilinçten kasıtlı olarak yoksun bırakılan işçiler yaptığımız eğitim çalışmalarından sonra kendilerini ilgilendiren meseleleri daha iyi kavramaktadırlar. Düzenin insanları sömürmek ve ayutmak için sahip olduğu baskı ve kültürel araçlara karşı savaşmak istiyoruz.

Soru : İktidarın işçi hareketlerine takındığı son tavırlar için ne düşünüyorsunuz?

— İktidar, işçi iktidarı olmayınca ne yapacağı ağırdır. Bu iktidar işçi oyu alarak iş başına gelmiştir, ama çalışma koşulları ile hastahaneleri ile geçim durumları ile işçiyi yalnız başına bırakan işverenden yana bir iktidardır. İşçiler iktidarın kimden yana olduğunu anlamaya başlamışlardır. Eziletlere ve baskılara dayanamayıp yoğun bir şekilde eylemlere girince iktidar polisi, jandarmayı silâhlarıyla işçinin karşısına çıkarmaktadır. Asıl suçlular patronlardır. En açık örneği son Sungurlar olayıdır. Burada işçiler uzun bir müddettir sendikamıza girme çabası içindeydiler. İşçilerin sarı sendikadan istifa edip ayrılması haklı istekleri için birlik içinde savaşması işvereni korkutmuş ve sarı sendikayla birleşip işçinin bütünlüğünü, Maden-İş arzusunun yok etmek yolunda dolaplar döndürmüşlerdir. Bu durum karşısında yığıt Sungurlar işçisi anayasal

haklarını kullanarak kanunsuz yolda yürüten işvereni kanun yoluna çevirmek için topluca eyleme girmiştir. Bu durumda bile işveren boş durmamış bazı işçilere ağıttan para verip Maden-İş'ten istifa etmeye zorlamıştır. İstifa eden işçiler hemen sendikamıza gelerek tekrar kayıtlarını yaptırmışlardır. Böyle olaylara göz yuman iktidarın kimden yana olduğu ortadadır.

Soru : Türkiye'de işçi sınıfının bugünkü durumu üzerine görüşünüz nedir?

— İşçi sınıfı geleceğini düşünmek zorundadır. Sendikal çalışmalar ve toplu sözleşmeler aracılığı ile aldığı hakları öbür eliyle geri vermektedir. Bu yıllar

dır sermaye çevreleri tarafından oynanan bir oyundur. Bu oyunlarla daha da sömürülen sınıf durumuna gelen işçiler asıl ana meseleyi kayırmak zorundadırlar. Bana göre o mesele şudur:

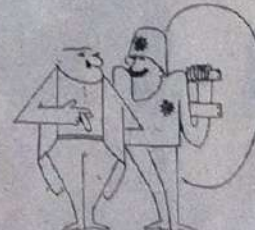
- 1 — İşçinin işçi olduğunu anlaması.
- 2 — İşçi olduğunu anlayıp işçinin sınıfsal bilince kavuşması.

Soru : Bölgenizde sarı sendikaların durumu nedir? Çalışmalarınız için kadrolarınız yeterli mi?

— Bölgemizde sarı bir sendika diye mesele yoktur. Kadromuz amatör militanlarla doludur. Bu arkadaşlar kendilerine düşen sendikal görevleri başarı ile yürüttüklerinden sarı sendikalar iflâs etmiştir.

Hüseyin Ekinçi bir işyeri gezisinde işçilerle konuşurken.

BU SAYIDAKİ İŞÇİ HAREKETLERİNİN HABERLERİNİ İŞİL TÜRK BEN YAZDI, FOTOĞRAFLARI KUDRET YILDIRIM ÇEKTE.

Yiğit İZSAL işçilerinin grev 48 güne vardı

— Tâ Ağrı'dan gelen
gelişim buralara, neyle-
sin ki toprak dediğin 50
dünüm. Ne seni, ne de go-
lük açtığı besler. Gök et-
mek diğer sınıflar...

— Fındık bir güvel olur
ki, bütün oraların, sorma.
Lâkin bütün bir yıl emek
verdiğin fındık bahçesin-
den ne gelir eline?.. Çe-
beş kuruy. O da defneye
gitti mi, ağrının ağrı ha-
vaya. Bakın olursak gün
değil, topladın taş taray
diğerin yollara...

— Bir göç başıdır bütün
diyorlar. Giden gidiyor.
Var bir hükmün dedi ki. Çi-
rik yola. Varın İstan-
bul'da (büyük şehir), et-
bet bir kismet kapas bulur-
sun...

Her biri bir diyardan be-
nen, hemet ayrı sevgilerle
büyük şehre gelen İZSAL
fabrikasının 400 işçisi di-
lediklerini buldu mu?

İstanbul fabrikalar şer-
hi. Elin aygır dıngın,
biraz da hafız gelip oldu
mu, mantar gün bütün man-
taş fabrikaların bir ol-
mazı dışında iş bulur-

sun. Denize düşenin yüzdü-
sürümün gibi sürümün
400 İZSAL İsmet Paşa'da
mükemmeli: bütün işte...

— Bakın işim böyle sat-
mayan adam. 40 derece so-
culukta, kaynar demir
kazanlara, yağlara. Çi-
dirmek her bade yağın
hamı değildir. Bilek kuvve-
ti, yirik ister bu iş...

— Bakın durumun, ah de-
mek, ah demek sana ver-
gi değildir. Bir de bakarsın
ay sonunda aldığın 400 li-
ra. Çukuk, gerçek 5 cent.

Ne ist diyarın, ne hay.
Çukuk zaman kuru olmağa
tutun edersin. Elise bütün
sınıfları girince yığın
can eder. Dışkıya har-
karan, Elise fabrikaların

ki işi arkadaşlar için de-
ne fazla ücret alıyorlar.
Nefer onların haklarını
korumak sandıkları. Ma-

den-iz var da, bütün İZSAL-
ların işçileri koruyan
sendikası yok? Elise işyeri
başlarını sendikaya koytu

olmaya. (Adımı ya). Pa-
na müttefik ofisleri, çıkar
harca buldu geleceğini bi-
dirdikten sendikaya gireli-
ri işten çıkarmaya başlar.

İZSAL işçileri greve, dilye, yılmadan grev yapıyor...

Bakınlar 1 - 2 - 3 - 3 olur.
Oysa Anayasa'nın sana sendi-
kaya girme özgürlüğü, hak
karnı arama özgürlüğü ta-
nıyan. Fakat haklarını
ve İZSAL'ın 400 işçisi bir a-
dır sığın. İZSAL grevini ti
başlatır.

— Grevde tam bir birlik
olduk. Birbirimizi yane ta-
nıdık. Yeni, yeni şeyler öğ-
rendik. En önemli, güc-
mizli, bir olma fabrika
na çalışmaya işle-

dik.

— Grev işçi sınıfının s-
kıldır. Bir İZSAL işçisi bu
sığın patronumun İsmet
Paşa'ya girdik. Teslim
olmuş, gün yakındır.

— Eğitim çalışmaları-
mızdan, eğlenecekmişken,
diğer fabrikalardan gelen
arkadaşlarımızdan... Yata-
nı işçi sınıfı ve ona yardımcı
öğrencilerden bu grevde çok
şey öğrendik. Eniş, sınıf

çilen sendikalar
bütün işçi örgütleri
çalışmaya, mücade-
lelere hazır ol-
mak zorunda ki-

Grev yapın işçi-
liklerini avarak
başarı grev işyeri
ha bilinci olmaları
ha işlerde patronları
mesevce işyeri
nece işyeri ta-
nı-

İŞÇİLERİN İZSAL fabrikasının peşini bırakmadılar. Birlik, beraberlik dayanışma dışı değildir.

E.C.A. İŞÇİLERİ DE SAVAŞIYOR

İşçi sınıfının patronlu düzene indirdiği darbeler gününe artmakta... Artık en güçlü, en büyük silâh olan EMEK, patronlara çalışırken, sömürünün ortadan kalktığı insanca bir düzenin kurulması için de savaşmaktadır.

Ve Türk işçi sınıfının bir avuç kahraman neferi: E. C. A. Pres - Döküm fabrikasında altı gündür başlatıkları direnişi başarı ile sürdürmektedirler.

BÜYÜK OYUN:

E. C. A. işçileri yıllardan beri oynanan bir oyuna karşı çıktılar.

— Neydi bu oyun?

Yurdumuzda kanunları yapan patronlardır. Devlet patronların devletidir. Patronlar işçiyi daha iyi sömürmek, midelerini daha iyi şişirmek için hukuk kuralları koymuşlar ve İş Kanunu adını verdiğimiz sadece kendi çıkarlarına işleyen bir kanunu da en büyük silâh olarak kullanmaya başlamışlardır.

Tamamen işçilerin aleyhine çalışan bu kanunun uygulanmasında en büyük yardımcı kimlerdir?

— Sütü bozuk sarı sendikacılar!

Patron, fabrikasındaki işçilerin sarı sendikaya girmesini ister. Çünkü bilir ki, bu sendika kendi köpekleri tarafından idare edilir. Ve sarı sendikaya giren işçiler ne hak talep edebilir, ne de direnişe geçebilirler.

E. C. A. fabrikasında da durum bundan farklı değildir. E.C.A. daki sarı sendika Metal-İş'dir. Metal-İş'in patronun usaklığını yaptığını gören işçiler istifa edip devrimci sendika Maden-İş'e geçmeye başladılar. Patron elindeki bütün kozları kullanarak Maden-İş'e geçmeyi önlemeye çalışır. Sendikaya girenleri ister atar. Her iki sendika ya birden aıdat kesmeye devam eder. Metal-İş'e de aıdat kesilmesi işçileri kızdırır. Patronun sendikasını beslemeyi kim ister?

Ve altı Mayıs perşembe günü işbaşı düdüğüyle direniş başlar.

Patron düzenine karşı çıkan E.C.A. işçileri haklıdır. Bu haklı davada en büyük destekleri İzmit'deki, Arçelik'teki, Sungurlar'daki ve

MAKİNELER DURDU. İŞÇİLER DAMLARA ÇIKTILAR. KENDİLERİNİ ZİYARETE GELEN İŞÇİLERİ SELAMLADILAR. VE HEP BİR AĞIZDAN «YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ SAVAŞI» DİYE BAĞIRDILAR.

diğer fabrikalardaki işçi arkadaşları olmaktadır.

Ve bu birlik, bu güç git gide büyümekte, eller aydınlık Türkiye'yi kurmak için hababam çalışmaktadır...

YAŞASIN İŞÇİ SINIFI. YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ HAKLI MÜCADELESİ.

Kapılar tutuldu.... E. C. A. işçileri esir, mahpus gibi yaşamaya hayır demek için direndiler.

7 Mayıs 1970 perşembe günü başlayan o direniş hâlâ devam ediyor. Sendikacının görevli ve yetkili ekipleri, işçilerle devamlı ılgı halinde. Ekip ayrıca işçilerin evlerini gezerek ihtiyaçlarını tesbit edip yardımlarda bulunuyorlar.

Olayın başladığı andan itibaren, Arçelik, Otosan, Singer, Tasaş ve bölgedeki tüm işçiler olay yerine giderek kavganın içinde olduklarını gerekirse «destekleme» ayımlarına geçeceklerdir.

Devrimci Türkler söyleyerek olay mahalline gelen işçilerin ellerinde yüzlerce pankart vardı.

Pankartlarda şu sloganlar yazılıydı:

- «Bütün işçiler, Maden-İş te birleşin»,
- «İşçiler birleşti»,
- «İşçiler geliyor»,
- «Patronsuz Türkiye»,
- «Geliyoruz, geleceğiz ya kındır»,

«Yaşasın işçi sınıfının devrimci gücü»,

«İşçiler meclisi»,

«İşçiler elele, patronlar neredes».

TÜRK İŞÇİLERİNE...

Ey Türk işçisi uykudan uyan artık
Çektığımız bu zülüm bizlere yazık
Alnımızın terini görmeyen
Gaflet uykusundan uyanın artık...

Bizler Türk işçisi şanımız büyük
Patronun karşısında boynumuz eğik,
Çektığımız zülümler domuzla layık,
Gaflet uykusundan uyanın artık...

Patronun silâhı toplum polisi,
Kardeşi kardeşe vurduran cins,
Hükümetin patronla dönüyor işi,
Gaflet uykusundan uyanın artık...

Hasan Tahsin Yazıcı

WALTER REUTHER'İN HAYATINDAN...

1907 yılında Amerika'da doğan Walter Reuther'in

VIETNAM VE KAMBOCYA SALDIRISINA, HITLER FAŞİZMİNE, EMPERYALİST SÖMÜRÜYE, ŞADI ALKILIĞIN MAHKUMİYETİNE, İRK AYI RİMİNE KARŞI SAVAŞAN OTOMOBİL ENDÜSTRİSİNDEKİ İLK GREVİ DÜZENLİYEN, TÜRK İŞÇİLERİNİN DOSTU, BİRLEŞİK AMERİKA OTOMOBİL ENDÜSTRİSİ İŞÇİLERİ SENDİKASI BAŞKANI WALTER REUTHER UÇAK KAZASINDA OLDU...

babası sendika organizatörüydü. Bayan Walter Reuther hem öğretmendir, hem de Öğretmenler Sendikasının aktif üyelerinden. İki kız çocukları vardır.

1937 yılında otomobil fabrikalarında büyük bir oturma grevi organize etti. İşçiler General Motors Fabrikasını işgal ettiler. Bunun üzerine Amerika'da ilk kez General Motors Fabrikası UAW Sendikası'nı işçilerin temsilcisi olarak resmen tanıdı ve toplu

pazarlık masasına oturuldu.

Walter Reuther 1946 yılında UAW'nun Genel Başkanı seçildi ve o tarihten bu yana bu yerini hep muhafaza etmiştir.

Üç kardeşi: Walter Reuther, Victor Reuther ve Roy Reuther'e karşı Otomobil İşverenleri amasına bir mücadele açtı ve peşlerine gangsterleri taktılar. 1948 yılında hem Walter Reuther'i, hem de Victor Reuther'in evlerinde öldürme teşebbüsleri oldu. İdai de ağır yaralandı. Victor Reuther bir gözlüğü kaybetti. Fakat mütecavizler hiç bir zaman yakalanamadı.

Siyaset alanında da ilerici fikirleri ile tanınan Walter Reuther Vietnam savaşının ancak bugün olduğu gibi bir konferansa masasında çözümlenebileceğini ve Çin Halk Cumhuriyeti'nin Birleşmiş Milletlere alınması gerektiğini öne süreren Amerikalılar arasındadır. Dünyada genel silahsızlanmaya gidilmesi ve termo - nükleer buluşların barış için kullanılması için büyük faaliyet göstermiştir.

İşçi sınıfının mücadelesi ni, EMEK - SERMAYE çelişkisi yerine işçi - patron çelişkisi olarak görse de W. Reuther'in Amerika'nın kati, amanına koşulları içinde sürdürdüğü savaş ve gerçekleştirdiği başarılar yadsanamaz.

Yukarıda Sendikamız Genel Başkanı Kemal Türkler'in kendi el yazısıyla çektiği telgraf. Aşağıda telgrafın metni.

**VICTOR G. REUTHER
UAW
SOLIDARITY HOUSE
DETROIT MICHIGAN**

BU GÜN BİR TÜRK GAZETESİNDE OKUDUĞUMUZ KÜÇÜK BİR HABER BİZİ ÇOK ÜZDÜ VE BAŞKINA DÖNDÜRDÜ. DERHAL İMF'YE TELEFON EDEREK ÖĞRENDİK Kİ, WALTER P. REUTHER KARDEŞİMİZ, RAYAN REUTHER VE İKİ ARKADAŞI STONOROV VE WOLSMAN İLE BİRLİKTE BLACKLAKE'DEKİ SENDİKA TATİL SİTESİNE, HAFTALIK TATİL İÇİN GİDERKEN UÇAK KAZASINDA VEFAT ETMİŞ. UZUN YILLARDAN BU YANA AMERİKA'DA İŞÇİ SINFININ BÜYÜK MÜCADELESİNDE VE İCFTU İLE İMF İÇİNDE DÜNYA İŞÇİ SINIFLARININ MÜCADELESİNDE EN BAŞARILI LİDERLİĞİ YAPAN REUTHER KARDEŞİMİZİN FECİ ŞEKLİNE BİRDENBİRE ARAMIZDAN AYKIRMASI BİZİ ÇOK ÜZDÜ. REUTHER KARDEŞİMİZ YALNIZ AMERİKAN İŞÇİSİNİN DEĞİL, BÜTÜN DÜNYA İŞÇİSİNİN BÜYÜK KARDEŞİ VE LİBERİ İDİ. HAYATTA İKEN GÖSTERDÜĞÜ MÜCADELE HEDEFİ İLELEBEDEN YA İŞÇİLERİNİN İDEALİ OLARAK KALACAKTIR. ONU HIÇ UNUTMAYACAĞIZ VE DAİMA DÜNYA İŞÇİLERİNİN KALBİNDE YAŞAYACAKTIR. SİZELİ DİĞER AİLE EFRADINA VE UAW AİLESİNE BAŞSAĞLIĞI DİLER. SİZ YÜK YASINIZA ORTAK OLDUĞUNUZU BİLDİRİRİZ.

**Türkiye Maden-İş Sendikası
Genel Başkanı
Kemal TÜRKLER**

Reuther yıllar önce Türkiye'ye gelmiş, Magirus grevini ziyaret etmişti. Fotoğraf, Reuther'i Magirus işçileri arasında gösteriyor.

W. Reuther ve aynı kazada ölen eşi, Türkiye'yi ziyaretleri sırasında sendikamız Genel Başkanı Kemal Türkler tarafından uğurlanıyor...

W. Reuther, Sendikamız Yürütme Kuruluyla birlikte...

İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞ YOLU NEDİR? (YARIŞMAYA GELEN YAZILAR)

Ali DEMİREL
Demir Döküm Fabrikası işçisi

İnsanlar çeşitli ihtiyaçlar nedeniyle birleşirler. Küçük veya büyük topluluklar meydana getirirler. Bu topluluklarda insanları birbirine bağlayan bir bağ vardır. Tümüyle değilse bile bazı yönlerden âdeti kader birliği etmişlerdir. O konudaki menfaatları veya zararları müşterektir. Birinin derdi herkesin dardıdır.

İşte toplumdaki bu çeşitli menfaat kümelenmeleri SINIF dediğimiz grupları meydana getirirler. Örneğin İşçi Sınıfı, İşveren Sınıfı, Köylü Sınıfı, Memur Sınıfı v.s.

Bugün Türkiye'mizde bu sınıfların durumu nedir?

Biz burada sadece içinde bulunduğumuz İşçi Sınıfı ve onunla çok yakın ilişkisi olan İşveren Sınıfının durumuna bakalım:

Türkiye'de İşçi Sınıfının durumu izahı lüzum kalmıyacak derecede açık. Onun yaşayışına bakmak, yaşayabilmek için kimlerle mücadele ediyor, onu görmek herşeyi açığa çıkaracaktır. Buna karşılık, İşveren Sınıfının yaşayışı da meydanda, gören gözler onu da görüyor.

Yalnız şu soruların cevabı durumu daha da belirli hale getirecektir:

- Devletin milyonlara vergiyi kimler kaçırır?
- Devlete vergisini kuruşu kuruşuna kimler öder?
- Şehirlerin en iyi, en bakımlı yerlerinde kimler oturur?
- Susuz, elektriksiz, perigan gecekondu-larda kimler oturur?
- Devlet kapısında kim işini nasıl yürütür?
- Hastane kapıları kimlerin suratına kapanır?
- Kimler gece kulüplerinde sabahlara kadar su gibi para harcar?
- Kimler okula giden yavrularına ayak kabı alabilmek için yiyeceğinden kesmek zorundadır?
- Kimlerin günlük geliri 1000 lere kadar?

Kimlerin yevmiyesi sadece 15 liradır? Bu yaşayış farkı, bu kazanç farkı nereden doğmaktadır?

ALLAH mı istemistir bunun böyle olmasını. Allah mı demistir ki, biri yiyecek ekmez bulamazken, diğeri surf zevki için bir gecede 10 bin lira harcamış. Binlerce kişi hasta çocuğuna ilaç alamazken, diğeri köpeğinin mamasını Avrupadan getirsin.

Nerde Adalet, nerde Hakkaniyet?..

Bugün 5 nüfuslu bir aile 15 lira ile nasıl geçirir? Bir insanın 8 saatlik çalışması — hem de ne şartlarda — karşılığı 15 lira mıdır? Eğer 15 lira ise İşverenin kazandığı milyolar nereden çıkıyor? Muhakkak ki, o da kazanacaktır, ama bunun bir ölçüsü yok mu? Olmayacak mı?..

Demek ki ÇALIYORLAR... KİMDEN?!

İşçi Sınıfından, işçilerin alın terinden, işçilerin emeğinden çalışıyorlar. Hatta bu da yetmiyor Devletin vergisinden çalışıyorlar. Bütün bunların hesabı sorulmaz ama, bir işçi dışından turnagünden artırarak bir gecekondu yapmağa kalkarsa bunun hesabı hemen sorulur. Hatta sorulmakla kalmaz, yaz kış demeden yaptığı iki odalı yer başına yıkılır. Bu hep mi böyle devam edecek? ... Hayır.

Bir gün gelecek Ezilenler Ezenlere hesap soracaktır..

EZİLENLER KİM?.. İŞÇİ SINIFI
EZENLER KİM?.. İŞVEREN SINIFI
Bu nasıl mümkün olacak?

İşçiler, işçi sınıfı ne zaman ki tam manasıyla uyanacak, ne zaman ki kendisinin de bir varlık olduğunu görececek, işte o zaman herşey değişecektir. Alın terinin hakkını tam olarak alacak, sırtındaki parazitleri topuğuyla ezecektir.

İşte bunun içindir ki, bu zalimler, bu hırslılar işçinin uyanmasını istemezler. Çünkü işçi uyanırsa hırsızlıkları meydana çıkacaktır. İşçi çalışan, suursuzca sarfedilen bu milyonların kendi alın teri olduğunu görecektir. Ve bu yüzden nerde bir işçi topluluğu biraz hak istese BUNLAR KOMUNİSTTİR, BUNLAR DİNSİZDİR.. Damgasını yapıştırırlar. El altından işçi bütünlüğünü bölmek için satılmış adamları vaatlarıyla binlerce lira para harcıyorlar. Hatta işçileri uyandırmak isteyen devrimci gençleri kiralık kaatiller tutarak öldürüyorlar..

Ama artık faydasız, işçi sınıfı anladı kimin komünist, kimin dinsiz, kimin hırsız olduğunu..

Ne var ki, bunu anlamak kâfi gelmiyor. Karşıdaki zalim kuvvetli, zengin, suyun başını tutmuş. Elinde işçi sınıfını ezilemek için çok çeşitli imkânları var. Devletin kanunları, polisleri, onun için, savcılarının onun için.. İşçi sınıfının nesi var?

İnancı var, imanı var, bütün herşeye karşı.. Bu kâfidir imansız, paraya tapan zalimleri ezmek için. Yeter ki bu inancı, imanlı işçiler birleşsinsin. BİRLİKTE KUVVET DOĞAR sözünün manasını anlasın. Birleşen imanlı bir topluluğun karşısında hiç bir kuvvet barınamaz.

BİRLEŞELİM, kendi hakkımızı kendimiz koruyalım..

Mücadele başlamıştır. Bütün işçi hakları elde edilmeyece, işçi sınıfının da bu memlekette bir varlık olduğu kabul edilmeyece ve insanca yaşamaya hak tanımıyca kadar, ne pahasına olursa olsun bu mücadele devam edecektir.

Bu mücadele Adaletin mücadelesidir. Hakkaniyetin mücadelesidir. Adalet ve Hakkaniyet ise her zaman, her yerde galip gelmiş, muvaffak olmuştur.

Çünkü bu bir HAK YOLU'dur.

YOLUMUZ AÇIK OLSUN KARDEŞLERİM..

Gazetede çıkan bu haber emekçilerin kurtuluş yoluyla ilgili bazı şeyler düşündürüyor.

Kurtuluş!

Ankara Motor Tami Atölyesinden Yakup Erdoğan - muş'un Yazısı :

1 — Sınıf deyince aklımıza gelen 2 sınıf vardır. Bunlardan birisi ağalar, yani zengin patronlar, diğeri ise işverendir. Fakat biz işçiler bu iki sınıfa da dahil olmayan her zaman onlara kölelik ve usaklık yapan herkesin gözünde küçük görülen biz işçiler, bazı halk arasında bile, «hadi oradan ulan, sen bir işçi parçasısın» kelimeleri dönmektedir. Eğer ki, ben haklı bir işçi olabilirdimse ne mutlu ki, bana, işçiliğimle ne kadar öğünebilsem yeridir. Çünkü bir memurun elindeki kalemi, bir patronun giydiği elbiseyi, bir işverenin bütün makinelerini işleten işçi değil midir? Gemiye yapan, uçağı yapan, en küçük bir toplu iğneyi yapan o hakir gördükleri işçi değil mi? İşveren veya patronlar, işçiyi ne zaman takdir ederse, işte o an işçinin kıymetini anlamış demektir. Biz işçiler hayatımızı bir hiç uğruna satıyoruz, takdir eden yok, ellerimizi lime lime edip işverene verip, kıymetimizi bilen yok, o da yetmiyor bizlerden bazı hediyeler bekleniyor. Yumurta, tavuk veya bahçenden kaldırdığın meyve ve sebzelere menfaat bekliyor. Bunları da verdiğin halde, sana zam değil de, hafif işlerde çalışma mükâfatını veriyor. Bizler de buna boyun eğiyoruz; çünkü isten çıkarsa bir daha iş bulamam, çocuk aç kalırız.

2 — Bir işverenin veya patronun evine yemek zamanı misafiri olur.. Göreceğiniz yemek, tatlı veya meyve bir lokantada bulunmaz.

Bir de biz işçilerin misafiri olun, sofrada ya bir un çorbası veya bulgur pilâvı.. Eğer ki bir de yanında soğan varsa ne mutlu.

Ne.. et mi? Kasapta görüyoruz. Aydan aya yarım kilo kıyma alıp beş on gün yetirmeye çalışıyoruz. Çocuklarımız ayağına naylon veya soğuk kuyu lastiği alıp giydirebilmişsek ne mutlu bizlere.. Eğlence yeri mi.. Yok aylığı alınca bir sinema parası artırılabilişsek, bir sinemaya gideriz o kadar..

Patron nasıl mı yaşar? İşte onu bilmeyiz. Zaten bilmemize de imkân yok. Onun gittiği yere gidemeyiz, yanına varamayız. Zaten bizleri hakir gördüğünden, onların bütün yaşantıları bizlerin göz yaşı, ve alın terimizle çalıştığımız, emeğimizin tam karşılığını alamayıp aile hakkımızın yenmesi demektir. Bütün bunlardan kurtulmak için Maden İş Sendikasında inanç ve güvenle birlik olmalı. Kuvvet ve gücümüzün neler yaptığını bilmek ve görmek bizi iyi tanıyan da, kötü tanıyan da o zaman takdir eder.

Yakup Erdoğan
Esenboğa - Ankara

KISA SENDİKA HABERLERİ

TOPLU SÖZLEŞMELER DEVAM EDİYOR..

Toplu sözleşmelerin en yoğun dönemine giren sendikamız, başarılı sözleşmeler imzalamaya devam ediyor.

İktisadi ve sosyal hakların mevcut koşullara göre en iyi sağlandığı sözleşmeler, üyelerimizin bilinçli desteği ve oyları ile imzalanmıştır.

Makın Makina Sanayi, Tatko Servis, Wolkvagen Ltd. Şti., Elektro Metal Sanayinde toplu sözleşmeler imzalanmıştır.

Uyumsuzluğa giden sözleşmeler : Uzel Ltd. Şti., Bahariye Demir Çekme, Mino Sanayi, Ottoyay, Metaş.

Halen müzakere halinde olan sözleşmeler : Singer, Tekfen, Dimeks, Tezsan, Metkon.

Bu ay içinde başlayacak sözleşmeler : Türk Demir Döküm, Şakir Zümrü, Kusmet Feruar, Ratiel Sanayi, Çelik Endüstri.

TASAŞ İŞÇİLERİ DE KAVGAYA KATILDILAR.

Yine IV. Bölgede sarı bir göbeğin işverenle anlaşarak sattığı Tasaş (Amba Bıç Sanayi) işçileriyle kurduğumuz eğitimci ilişkiler sonucunda kendi aralarında yaptığı özel bir toplantıda devrimci kavgaya katılma-

ya karar vermişlerdir. Tasaş işçilerinin sendika üyelik işlemleri tamamlanmış olup bir toplantı düzenlenmiştir.

ÜYELERİMİZE TİYATRO EĞİTİMİ DEVAM EDİYOR..

Haftanın en az iki günü Aksaray Tös salonunda ve bölgelerdeki çeşitli salonlarda üyelerimiz için uyguladığımız tiyatro eğitimi devam etmektedir. DEVRİM İÇİN HAREKET TİYATROSU bu eğitim sürecince sinifsal ve siyasal bilinçlendirme amacını taşıyan oyunlarını göstermektedir. Tiyatro son olarak 3 Mayıs Pazar günü Kartal ve Pendik'te E.C.A. ve Haymak işçilerine oynamıştır.

ELEKTROMETAL TOPLU SÖZLEŞMESİ

Elektro - Metal Sanayi A. Ş. işyeri ile uzun bir müddetten beri devam eden toplu sözleşme müza-

kereleri bitmiş ve üyelerimize aşağıdaki haklar alınmıştır:

ÜCRETLER, İKRAMIYE

I. yıl zamları: 1.1.1970 tarihinden itibaren işyerinde çalışan sendika üyelerinin saat ücretlerine seyyanen brüt 100 kr. zam yapılacaktır.

II. yıl zamları: 1.1.1971 tarihinden itibaren işyerinde çalışan sendika üyelerinin saat ücretlerine seyyanen brüt 75 kr. zam yapılacaktır.

İkramiye : İşyerinde çalışan üyelere yılda ortalama 31 yevmiye tutarında ikramiye verilecektir.

SOSYAL YARDIMLAR

a) Evlenme yardımı 800.— TL.

b) Doğum yardımı 400.— TL.

c) Ölüm yardımı : İşçinin ölümünde 2000.— TL., yakınlarının ölümünde 500 TL.

d) Tahsil yardımı : Her yıl okulların açılmasından bir hafta önce, üyelerin ilkökula kayıtlı çocuklarına okul kırtasiyesi ile gerekli kitap, önlük kumaş ve bir çift cınnastık ayakkabını, ayrıca üyelerin sanat okuluna veya Enstitüsüne devam eden çocuklarının tahsil masrafları işverence karşılanacaktır.

— Haftalık normal maaşını tamamladıktan sonra, kendiliğe hafta tatilinde çalışan üyeye ücreti % 100 zamlı olarak ödenecektir.

— Yıllık ücretli izne çıkan üyelere izin harçlığı olarak 250.— TL. işveren tarafından verilecektir.

— Ayda 2 defa, 15 dakika geç kalan üyeler ücreti kesilmeden işe alınacaktır.

— Her üyeye ayda 2 kılıp beyaz sabun, 6 ayda bir yılla havlusu verilecektir.

OSMAN KESKİN

YETER BU ZULUM

At değil katilim koşaya, Asker değil selam durulum pusya Neden eniyet oluyor işçiyi Uyan işçi kardeş zamanı geldi..

Bayraklar dikildi Demir Döküm Herkes yuh çekiyor unum müdim Bağırın kardeşler Maden-İş diye Uyan işçi kardeş zamanı geldi..

Yalan dolan addattılar bizi Nerde kaldı 15 Mayıs'taki süken Avrupa'da tahsil yapar kınarı Uyan işçi kardeş zamanı geldi..

Sarı sendikacılar işerken yüksek 2. İkinci'yi bulamaz fakir fukara Göz yummayın arkadaşlar benler Uyan işçi kardeş zamanı geldi..

Ev sahibi gelir ister kirayı Fakir işçi yetiremez parayı Halledelim artık biz bu davayı Uyan işçi kardeş zamanı geldi..

Derler ki arkadaş yama bozun Birçok yağır var gitmez bozun Sayın Kemal Türkler geçerse hast Demek ki, hak alınmaz zamanı geldi..

Sair Osman Keskin destanlar yazdı Türk işçi sınıfı savayın dursun Patronları yenecek cepheleer karşı SİYALİST TÜRKİYE'NİN ZARFI

Türkiye Maden-İş Sendikası
Demir Döküm Fabrikası
Osman KESKİN

Arçelik fabrikası temsilciliği, sendikamıza bağlı başka fabrikalardaki temsilciler için bir görüşme düzenledi. Arçelik fabrikasından bu geziye bir çok fabrikadan temsilci katıldı. Fotoğraf geziye katılan temsilcileri bir arada gösteriyor.